

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

25291 REIAL DECRET 1322/2002, de 13 de desembre, sobre requisits agroambientals en relació amb els ajuts directes en el marc de la política agrària comuna. («BOE» 311, de 28-12-2002.)

El Reglament (CE) núm. 1259/1999, del Consell, de 17 de maig de 1999, pel qual s'estableixen les disposicions comunes aplicables als règims d'ajuda directa en el marc de la política agrària comuna, disposa a l'article 3 l'obligació dels estats membres d'adoptar les mesures agroambientals que considerin apropiades, tenint en compte la situació de les terres o de les produccions i els potencials efectes de les activitats que s'han de desenvolupar sobre el medi ambient, i faculta els estats membres per reduir, i fins i tot suprimir, els beneficis procedents dels règims d'ajuda quan no es compleixin les normes esmentades, i per aplicar els imports procedents de la reducció dels pagaments a determinats ajuts addicionals en el marc de l'ajuda al desenvolupament rural.

Per a l'aplicació del Reglament esmentat s'ha de tenir en compte, d'una banda, el que preveu l'article 5.1, en el sentit que s'ha de garantir un tractament equitatiu a tots els agricultors i ramaders i evitar distorsions del mercat o de la competència i, d'altra banda, la diversitat de les diferents regions agràries que poden requerir tractaments específics que han de desenvolupar i aplicar les comunitats autònomes respecte als problemes agroambientals d'incidència més gran en l'agricultura espanyola i que són objecte de consideració en aquest Reial decret.

Per tot això, és necessari establir la normativa bàsica que determini les pràctiques agràries que, amb caràcter general, es consideren indesitjables des del punt de vista agroambiental i que permeti una certa homogeneïtzació a tot el territori nacional de les deduccions dels ajuts, el detall dels quals pot ser desenvolupat per les comunitats autònomes tenint en compte la singularitat de les regions agràries, especialment la determinació de les condicions de dimensió, pendent mínim i profunditat per al conreu de les terres, i la capacitat suficient dels femers estancs.

El que disposa aquest Reial decret té caràcter de normativa bàsica estatal, a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i els sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 de desembre de 2002,

DISPOSO:

Article 1. Objecte.

Aquest Reial decret té com a objecte establir els requisits agroambientals al compliment dels quals se supedita el pagament íntegre dels ajuts directes en el marc de la política agrícola comuna, de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 1259/1999, del Consell, de 17 de maig

de 1999, pel qual s'estableixen les disposicions comunes aplicables a aquests règims d'ajuda.

Article 2. Requisits agroambientals.

1. Els pagaments directes íntegres dels ajuts comunitaris, en el marc de les organitzacions comunes de mercat a què es refereix l'annex del Reglament 1259/1999, queden supeditats en les activitats agrícoles o ramaderes que es duguin a terme a l'explotació al compliment dels requisits agroambientals que es detallen a continuació:

a) Requisits per a les activitats agrícoles:

1r No cremar els rostolls, excepte quan aquesta pràctica vingui aconsellada per raons agronòmiques i sigui autoritzada per l'autoritat competent.

2n Mantenir les terres retirades del conreu de conformitat amb les pràctiques agronòmiques que estableix la normativa reguladora dels ajuts als conreus herbacis.

3r Mantenir les terres de guaret tradicional amb conreu mínim o mantenint una coberta vegetal adequada, a fi de minimitzar els riscos d'erosió, conforme a les directrius que estableix la normativa reguladora dels ajuts a cultius herbacis, per a les terres retirades de conreu.

4t No llaurar la terra en la direcció del pendent.

5è Efectuar les pràctiques de reg d'acord amb la normativa vigent en matèria de concessions d'aigua i delimitació i condicions d'ús que estableixen els organismes o les administracions hidràuliques competents.

b) Requisits per a les activitats ramaderes:

1r Complir les normes que estableixen els programes obligatoris de vigilància i eradicació de malalties del bestiar.

2n Disposar, a les instal·lacions o edificacions d'estabulació permanent, de femers impermeabilitzats naturalment o artificialment, amb un sistema de recollida de vessaments i amb capacitat suficient d'emmagatzemament en funció de la gestió prevista, o, si no n'hi ha, utilitzar un sistema d'emmagatzemament i recollida que, en qualsevol cas, eviti el risc de filtració i contaminació d'aigües superficials i subterrànies.

3r Retirar els animals morts a l'explotació d'acord amb la normativa vigent.

4t No cremar les pastures, excepte quan aquesta pràctica es faci en condicions controlades per raons de prevenció d'incendis, amb l'autorització expressa prèvia per part de l'autoritat competent.

2. Les comunitats autònomes, tenint en compte l'especificitat de les situacions territorials corresponents, poden desenvolupar els requisits i les pràctiques de l'apartat anterior.

Article 3. Disminució d'ajuts.

1. L'incompliment d'algun dels requisits que estableix l'article anterior dona lloc a una reducció de l'import total dels pagaments concedits al productor amb càrrec a l'any civil en què es va produir l'incompliment. Es consideren pagaments amb càrrec a un any civil els que corresponguin a sol·licituds d'ajuda presentades durant l'any esmentat.

2. Els percentatges de disminució dels ajuts s'apliquen al conjunt dels pagaments dels ajuts agrícoles o ramaders segons el requisit agroambiental incomplert. Les comunitats autònomes poden establir, sense excedir el 20 per 100 del conjunt dels pagaments agrícoles o

ramaders, diferents percentatges de disminució dels ajuts en funció del risc o dany agroambiental que pugui produir la pràctica inadequada, de manera que no s'originin distorsions als mercats i es garanteixi un tractament equitatiu a tots els agricultors i ramaders.

Article 4. *Aplicació dels imports retinguts.*

1. Els imports retinguts en virtut del que disposa l'article anterior s'han d'utilitzar com a finançament comunitari adicional d'alguna de les mesures que preveu l'apartat 2 de l'article 5 del Reglament (CE) núm. 1259/1999, amb especial incidència si s'escau a les zones de la Xarxa Natura 2000, com a molt tard abans que conclogui el tercer exercici següent a l'exercici en què han estat retinguts.

2. Els imports retinguts s'han de mantenir en comptes específics oberts per cada un dels organismes pagadors.

3. La comptabilització ha de permetre identificar la procedència dels fons retinguts, així com el beneficiari i la línia o línies d'ajuda afectades.

Article 5. *Execució, coordinació i control.*

1. Les comunitats autònomes, en la gestió dels ajuts de la política agrària comuna (PAC), s'han d'aplicar i executar el que disposa aquest Reial decret i han d'establir els controls corresponents.

2. Qualsevol autoritat que, en l'exercici de les seves competències, detecti alguna de les pràctiques inadequades que preveu l'article 2 d'aquest Reial decret ho ha de comunicar als serveis de les comunitats autònomes responsables de la gestió dels ajuts de la PAC.

3. Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, abans del 31 de març de cada any, un informe anual sobre l'aplicació de les mesures, els imports retinguts i una avaluació dels seus efectes l'any civil anterior, d'acord amb el que estableix la reglamentació comunitària.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

Es faculta el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en l'àmbit de les seves competències, per desplegar aquest Reial decret, així com per adaptar-lo a les modificacions dels paràmetres, límits i condicions que es produeixin en la normativa comunitària, i per variar els termes i terminis que preveu aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 13 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Agricultura, Pesca
i Alimentació,
MIGUEL ARIAS CAÑETE

CAP DE L'ESTAT

25411 *LLEI 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2003. («BOE» 313, de 31-12-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El Tribunal Constitucional, a partir de la sentència (STC) 27/1981, ha anat precisant el contingut possible de la llei anual de pressupostos generals de l'Estat (SSTC 76/1992, 195/1994, entre altres). L'Alt Tribunal ha determinat que en la Llei de pressupostos generals de l'Estat hi hagi un contingut mínim necessari i indisponible que estigui constituït per la determinació de la previsió d'ingressos i l'autorització de despeses que poden realitzar l'Estat i els ens que s'hi vinculen o en depenen en l'exercici de què es tracti. Al costat d'aquest contingut necessari, hi ha la possibilitat que s'hi afegixi un contingut eventual, encara que estrictament delimitat. Aquest contingut eventual de la llei de pressupostos generals de l'Estat queda limitat a les matèries o qüestions que tinguin una relació directa amb les previsions d'ingressos, les habilitacions de despesa o els criteris de política econòmica general, que siguin complement necessari per facilitar la interpretació i una execució més eficaç dels pressupostos generals de l'Estat (PGE) i de la política econòmica del Govern. Les matèries que quedin al marge d'aquestes previsions són matèries alienes a la Llei de pressupostos generals de l'Estat. D'aquesta manera, el contingut de la Llei de pressupostos generals de l'Estat està constitucionalment delimitat, a diferència del que passa amb les altres lleis, el contingut de les quals és, en principi, il·limitat, dins l'àmbit competencial de l'Estat i amb les exclusions pròpies de la matèria reservada a llei orgànica.

La delimitació constitucional del contingut de la Llei de pressupostos generals de l'Estat, unida a la necessitat o conveniència d'introduir modificacions en l'ordenament jurídic que no siguin matèria de la Llei de pressupostos generals de l'Estat, però que tinguin alguna relació amb el programa econòmic del Govern, va determinar, a partir de l'any 1993, la tramitació simultània a la Llei de pressupostos generals de l'Estat d'una llei ordinària denominada Llei de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que recull aquest conjunt de disposicions.

L'exercici de 2003 és el primer en què té aplicació la Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària. Aquesta Llei està orientada a la consecució d'un objectiu de dèficit i afecta els pressupostos generals de l'Estat en tres moments diferents. Amb caràcter previ a l'elaboració, quan preveu la fixació d'un sostre de despesa, al qual s'han d'acomodar les dotacions que figurin als estats de despesa dels pressupostos generals de l'Estat; en el moment de l'elaboració, ja que afecta l'estructura dels estats de despesa, en exigir l'existència d'una nova secció pressupostària, secció 35, sota la rúbrica «Fons de Contingència»; i en l'execució dels pressupostos generals de l'Estat, perquè s'exigeix que les modificacions pressupostàries, si no es poden finançar amb baixa en un altre crèdit, siguin finançades amb